

Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü

Gaziosmanpaşa Bilimsel Araştırma Dergisi

Dergiye Geliş Tarihi: 05.05.2013
Yayına Kabul Tarihi: 11.07.2013

Baş Editör: Naim Çağman
Danışman Editör: Serap Açık

Yükseköğretim Kurumlarının Sunduğu Hizmet Kalitesi ve Ölçümüne Bir Örnek: Oltu Meslek Yüksekokulu - Oltutaşı Derneği AB Proje İşbirliği

Yeşim Mualla ÇİL^{a,1} (ymcil@atauni.edu.tr)

^aAtatürk Üniversitesi, Oltu Meslek Yüksek Okulu 2500 Erzurum

Özet – Meslek Yüksekokulları; spesifik alanlarda kalifiye ara eleman yetiştirme ana misyonlarının yanı sıra bulunduğu yöre için en önemli misyonlarından birisi de; yöre işgücü ile eşgüdümlü kalarak problemleri çözümüne katkıda bulunmak, bu alanda lokomotiflik görevi üstlenmektir. Oltutaşı Derneği'nin talebi üzerine Oltutaşı Derneği ve Oltu Meslek Yüksekokulu ortaklığında Avrupa Birliği Hibe Projesi yapılması için kılavuzluk yapılmış, projeyi yürütecek akademisyenler görevlendirilmiş, derneğe ait yaklaşık 9.500 € tutarındaki katılım payı yüksekokulumuz tarafından tamamlanmıştır. Yürütülen AB Projesi yaklaşık 95.000 € bütçesi ile bütçe sıralamasında EEB Yöresinde Yerel Kalkınma Girişimleri içinde özel sektörde birinci, tamamlanan toplam projeler içinde ise ikinciliği almıştır. Proje ile oltutaşı sanatkarlarının ihtiyacı olan fiziki ortam, bilgi birikimi paylaşımı ve sürdürülebilir şekilde Oltutaşı Sanatı modernize edilerek geliştirilmiş ve Sanatkarları kalkındırılmıştır. Oltu Taşı Derneği ve Atatürk Üniversitesi Oltu Meslek Yüksek Okulunun ortaklaşa gerçekleştirmiş oldukları “Oltutaşı Sanatının Modernize Edilerek Geliştirilmesi ve Sanatkarlarının Kalkındırılması” isimli, TR 035.02/LDI-078 No'lu AB Hibe projesi sonrası, Proje faydalanıcılarının Proje ile ilgili memnuniyetleri üzerine bir araştırmada Oltu taşı imalatçısı ve satıcısı olan mağaza sahiplerinin proje öncesi ve sonrası tutumları araştırılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre; bu proje başarılı ve sürdürülebilirdir.

Anahtar Kelimeler –
Oltu Meslek
Yüksekokulu, Oltutaşı,
AB Hibe Projesi

Measuring And Quality Of Duty Of High Education Foundations An Example: Association EC Project Cooperation of Oltu Vocational Training School

Abstract – Vocational training schools have some missions which training in intermediate skilled staff in specific areas and giving some help to solved problems with task force in the vicinity of vocational training schools. EC Gift Project was done upon demanding of Oltustone Association with Oltustone Association and Oltu Vocational Training School partnership. Academicians

¹Sorumlu Yazar

were elected for his project and share was completed at about 9.500 €. This EC Project is first in private sector at about 95.000 € in local development plan and it is second in all completed projects. Continuing Oltustone art was modernized with physical area where necessity of Oltustone craftsmen, sharing information back demand and Oltustone craftsmen were reconstructed with this Project. It was researched pleasure of benefited from this EC project with numbered TR 035.02/LDI-078 and named "Improved of modernized of Oltustone art and reconstructed of Oltustone craftsmen" that it was done with sharing Oltustone Association and Atatürk University, Oltu Vocational Training School and this EC project results were showed that this Project was successful and could be continued.

Keywords –
Oltu Vocational
Training School,
Oltustone, EC Gift
Project

Received: 05.05.2013

Accepted: 11.07.2013

1. Giriş

Oltu, Erzurum'un 120 km. kuzeydoğusundaki en gelişmiş, tarih ve kültür bakımından zengin bir ilçesidir. Güzel bir el sanatı olan Oltu Taşı işletmeciliği bu zengin kültür ilçesinde kendine has bir yeri vardır (Atalay, 1982; Doğanay, 1983).

Oltu Taşı kıymetli bir maden taşı olup, sadece Oltu ve çevresinden çıkmaktadır. 3213 sayılı Maden Kanunu'nda kıymetli taşlar arasında olduğunun tescili dahi yapılmıştır. Çıkarılması, zor, rezervi az, fakat işlenmesi kolaydır. Oltu'nun sembolü olup yüzlerce ailenin ekmek teknesidir (Doğanay, 1985; Özav, 1996).

Oltu Taşı çıkarılan yerlerdeki bitki fosillerinden anlaşıldığına göre, ağaçların reçinesi ile kil ve linyitin karışımından teşekkül ettiği tahmin edilmektedir (M.T.A., 1991).

Oltu Taşı madeni genellikle Oltu'nun kuzey doğusundaki köylerden çıkar. Bunlardan bir kısmını şöyle sıralamak mümkündür. Dutlu, Güllüce, Yeşilbaşlar, Taşlıköy, Sülünkaya, Alatarla, Hankaskışla ve Çataksu köyleridir (Çil, 1997). Belirtilen köylerin arazisi genellikle çok engebeli dik yamaçlardan meydana geldiği için maden çıkarılan ocaklara ancak yaya ve zorlukla ulaşılabilir. Kazma kürek, murç ve çekiç gibi ilkel aletlerle çalışılır. Açılan ocakların çapı 70-80 cm. civarında olup, dike yakın bir eğilimle ilerlemektedir. Oltu Taşı cevheri üç-beş cm kalınlığında ve zaman zaman kaybolan, yani kırılmış merccekler, damarlar halindedir (M.T.A., 1991; Çil, 1996). Ocaklarda biraz ilerleyince su çıkar ki, bu hafriyatı diz üstü sürünerek belki 200 m. uzunluğundaki ocaktan çıkarmaktadır. Maden cevherinin az ve çıkarılmasının zorluğu Oltu Taşının kıymetini daha da artırmaktadır. Tespih, kolye, gerdanlık, yüzük taşı, sigara ağızlığı, pipo, kol düğmesi, küpe, rozet, kravat iğnesi ve yaka iğneleri başlıca oltutaşı ürünler arasında sayılabilir.

Oltutaşı; topraktan çıktığında çok yumuşak olmasına rağmen, hava ile temas edince sertleşmektedir. İşlenmesi kolaydır ve işlendikçe sertleşir. Rengi genellikle siyah, bazen de kahverengidir olabilen oltutaşı kullandıkça parlar. Çıra gibi is çıkararak alevli bir şekilde yanar. Sürtünme ile elektrikleterek hafif cisimleri çeker. Oltutaşı; avuca alıp nefesle buharlaştırıldığında buharı çekmesi ve üzerinin nemlenmesi, kendine has ağırlığı ve tok sesinin olması, sürtünme ile elektriklendiği için küçük kağıt parçacıklarını kendine çekmesi, hafifçe kazındığında kahverengi toz çıkarması ve kullandıkça parlaması gibi özellikleri ile taklitlerinden ayırt edilir (Hatipoğlu, 1991; Çil, 1996).

Oltu Taşı işletmeciliği günümüzden 200 sene öncesine kadar gitmektedir. Ancak bu güzel sanat, asıl önemini Cumhuriyet döneminde kazanmıştır. Oltu Taşı madeninin çıktığı bazı

köylerdeki ocak kalıntıları ile yaşlı ustaların “Babadan Oğula” şeklindeki bir mesleki eğitim sistemine sahip olduğu sonucuna ulaşılmaktadır (Doğanay, 1985; Özav, 1996).

Atatürk Üniversitesi bünyesinde 1995 yılında Erzurum’un 125 km. kuzeydoğusunda bulunan Oltu İlçesi’nde tek program ile öğretim hayatına başlamıştır. Yüksekokul’umuz, bugün itibarı ile iki bölüm, 7 program, 700’ün üzerinde öğrencisi, 30’a yakın öğretim üye ve görevlisi ile ISO 9001-200 Hizmet Kalite Ödülü’ne sahip ilk beş Meslek Yüksekokulu içinde yer alan tek Devlet Üniversitesi konumunda olup gelecek seneden itibaren dört bölümde ikinci öğretimine başlamaya hazırlanmaktadır.

Meslek Yüksekokullarının spesifik alanlarda kalifiye ara eleman yetiştirme ana misyonlarının yanı sıra, bulunduğu yöre için en önemli misyonlarından birisi de; yöre işgücü ile eşgüdümlü kalarak problemleri çözümüne katkıda bulunmak, bu alanda lokomotiflik görevi üstlenmektir.

Yöre folklor ve ekonomisinde önemli bir yer tutan ancak günümüzde yok olmaya yüz tutmuş yöresel bir değer olan oltutaşının olumsuz ekonomik seyrinin düzeltilmesi amacıyla 1989 yılında kurulmuş olan Oltutaşı Derneği’nin talebi üzerine yüksekokul ve dernekte seri toplantılar düzenlenerek, sektördeki mevcut problemler belirlenmiş, çözümü için yapılabilecekler masaya yatırılmış, yöre sanatkarlarını kalkındırmak amacıyla Avrupa Birliği Hibe Projesi yapılması için kılavuzluk yapılmış, projeyi yürütecek akademisyenler görevlendirilmiş, derneğe ait yaklaşık 9.500 € tutarındaki katılım payının tamamlanmasına yardımcı olunmuştur.

Yürütülen AB Projesi yaklaşık 95.000 € bütçesi ile bütçe sıralamasında EEB Yöresinde Yerel Kalkınma Girişimleri içinde özel sektörde birinci, tamamlanan toplam projeler içinde ise ikinciliği almıştır. Proje ile oltutaşı sanatkarlarının ihtiyacı olan fiziki ortam, bilgi birikimi paylaşımı ve sürdürülebilir şekilde Oltutaşı Sanatı modernize edilerek geliştirilmiş ve Sanatkarları kalkındırılmıştır.

Oltu Taşı Derneği ve Atatürk Üniversitesi Oltu Meslek Yüksek Okulunun ortaklaşa gerçekleştirmiş oldukları “**Oltutaşı Sanatının Modernize Edilerek Geliştirilmesi ve Sanatkarlarının Kalkındırılması**” İsimli, **TR 035.02/LDI-078** No’lu AB Hibe projesi sonrası, **Proje faydalanıcılarının Proje ile ilgili memnuniyetleri üzerine bir araştırmada** Oltu taşı imalatçısı ve satıcısı olan mağaza sahiplerinin proje öncesi ve sonrası tutumları araştırılmıştır.

2. Materyal ve Metot

Araştırmanın ana kütlelerini Oltu ilçesindeki Oltutaşı çarşısında bulunan imalatçılar oluşturmaktadır. Araştırmada tam sayım yöntemi kullanılmış, bu çarşıdaki 44 işyeri sahibinin tamamıyla görüşülmüş ve ana kütleyle ulaşma başarımı %100’dür. Bu çalışma nicel olup, bilgi toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Anket soruları Servqual ölçeğinden faydalanılarak hazırlanmış olup (Parasuraman vd., 1985), elde edilen birincil veriler SPSS istatistik paket programında analiz edilerek araştırma sonuçları aşağıda sunulmuştur (Zeithaml vd., 1990).

3. Araştırma Yöntemleri

Araştırmada; Proje faydalanıcıları konumundaki Oltutaşı Derneği üyeleri, cinsiyet, yaş, eğitim, medeni durum, meslekte tecrübe, gelir durumu, işyeri sahipliği, mesleki eğitim kaynağı, proje tecrübeleri ve projenin sektörlerine ve kendilerine katkıları, proje öncesi ve sonrası tutumları gibi demografik özellikleri açılarından anketssel olarak araştırılmış ve ulaşılan sonuçlar özetlenmiştir.

3.1 Demografik Özellikler

Araştırmaya katılan işyeri sahiplerinin demografik özellikleri araştırılmış ve sonuçlar Tablo.1 de gösterilmiştir.

Tablo 1: Araştırmanın ana kütesini oluşturan cevaplayıcıların demografik özellikleri

	Sayı. Oran	Frekans	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kadın	2	4.5
	Erkek	42	95.5
Yaş	18-27	7	15.9
	28-37	19	43.2
	38-47	8	18.2
	48-57	8	18.2
	58-67	2	4.5
	Eğitim Düzeyleri	İlköğretim	16
	Orta öğretim	22	50.0
	Yüksek öğretim	6	13.6
Medeni Durum	Evli	40	90.0
	Bekar	4	10.0
Meslek Tecrübe Yılı	1-10	11	25.0
	11-20	21	47.7
	21-30	10	22.7
	31-40	2	4.5
Ailelerin Gelir Grupları	0-500	8	18.2
	501-1000	9	20.5
	1000-1.500	25	56.8
	1.500-2000	2	4.5
İşyeri Sahipliği	Kendine Ait	30	68.2
	Kendine Ait Değil	14	31.8
Mesleki Eğitim Kaynağı	Okul	5	11.4
	Çıraklık	7	15.9
	Baba Mesleği	32	72.7
TOPLAM		44	100

Araştırmaya katılanların %4.5’u kadın %95.5’i erkektir. Cevaplayıcıların, %15.9’u 18-27 yaş grubunda, %43.2’si 28-37 yaş grubunda, %18.2’si 38-47 yaş grubunda, %18.2’si 48-57 yaş grubunda, %4.5’u ise 58-67 yaş grubunda yer almaktadırlar. Eğitim düzeyleri ise, %36.4’ü ilköğretim %50’si orta öğretim ve %13.6’sı ise yüksek öğretim mezunudur. Cevaplayıcıların %90’ı evli %10’u ise bekârdır. Mesleki tecrübeleri; %25’i 1-10, %47.7’si 11-20, %22.7’si 21-30 ve %4.5’u 31-40 yıl gruplarında yer almaktadır. Gelir gruplarına göre dağılımları ise şu şekildedir; %18.2’si 0-500 YTL, %20.5’i 501-1000 YTL, %56.8’i 1000-1500 YTL ve %4.5’u 1500-2000 YTL gelir grubunda yer almışlardır. Cevaplayıcıların %68.2’sinin işyeri kendilerine ait olup, %31.8’inin işyeri kendilerine ait değildir. Ankete katılanların mesleki eğitimlerinin kaynağına göre dağılımı ise şu şekildedir; %11.4’ü okul, %15.9’u çıraklık ve %72.7’si ise baba mesleği şeklindedir (Tablo 1).

Tablo 2: Cevaplayıcıların proje ile ilgili yorumları

	Sayı. Oran		Frekans	Yüzde (%)
Demografik Faktörler	Proje Deneyimi	Var	5	11.4
		Yok	39	88.6
	Hibe Almış Olma Durumu	Var	0	0.0
		Yok	44	100
	Projeyi Tavsiye Etme Durumu	Evet	44	100
		Hayır	0	0.0
	Projenin Faydası	Yüksek	44	100
		Düşük	0	0.0
	Üniversitenin Desteği	Yüksek	44	100
		Düşük	0	0.00
	TOPLAM		44	100

3.3. Projenin Katkısı: Öncesi ve Sonrası

Araştırmaya katılanlara, projenin katkısının bulunduğu alanlarla ilgili tutumları 5’li likert ölçeğinde sorulmuştur (Lam, 1997; 145-152). Bu tutum sorularının, proje öncesi ve proje sonrasına göre değerlendirilmesi istenmiştir. Proje öncesi tutumlar Tablo.3’de, proje sonrası tutumlar ise Tablo.4’de gösterilmiştir.

Cevaplayıcıların proje öncesi tutumlarının, genel ortalamalarından istatistiki bakımdan farklı olup olmadığını tespit etmek için Z testi yapılmıştır. Tutumlarının grup ortalamasından (3.3273) farklı olup olmadığı incelenmiş, 0.05 önem düzeyinde, 25 ifadeden 5’inin istatistiki bakımdan farklı olduğu görülmüştür. Bunlardan 2’si grup ortalamasının üstünde, diğerleri ise altında yer almıştır. Sonuçlara göre, cevaplayıcıların proje öncesi yukarıda belirtilen ifadelerle yönelik tutumlarından, çalışırken moral durumu ve teknikleri uygulama zorluğu ifadelerine yönelik olumlu tutum sergiledikleri görülmüştür. Takı tasarımı, alet ve makinelerin performansı ve çevredeki insanların işe gösterdiği saygı konularında tüketicilerin genel tutum ortalamasının altında, yani olumsuz tutum sergiledikleri görülmüştür. Diğer 20 ifadeye yönelik olarak kararsız bir tutum sergiledikleri görülmüştür. Dolayısıyla, cevaplayıcıların proje öncesi tutumlarının çoğunluğunun olumsuz ve kararsız olduğu görülmüştür.

Tablo 3: Cevaplayıcıların proje öncesi tutumları

Değişkenler	Ortalama	St.Sapma
Takı Tasarımı	2.9545	0.9872
Alet ve Makinelerin Performansı	2.8636	1.1328
İş (Sipariş) Alma Durumu	3.0000	1.0996
İşi Zamanında Yetiştirme Durumu	3.0227	0.8757
Gelir (Kâr) Durumu	3.1364	0.9545
Alet ve Makinelerin Modernizasyonu	3.0222	1.2102
Gelecek İle İlgili Beklentiler	3.1818	1.0404
İş İle İlgili Eğitim Düzeyi	3.5000	1.0890
Yeniliklere Yaklaşım	3.4773	1.2102
Yaratıcılık ve Yenilikçilik Yönü	3.1136	1.1251
Halkın Ürünler Yönelik Tutumu	3.1818	0.9467
Alet ve Ekipmanın Kullanım Kolaylığı	3.2273	1.1384
İşe Olan İlgi	3.1818	1.1262
Çevredeki İnsanların İşe Gösterdiği Saygı	2.7955	1.0692
Gençlerin İşe Gösterdiği İlgi	3.0909	0.9600
Mesleğe Devam Etme Kararı	3.2500	1.0810
Mesleki Başarı Hakkındaki Düşünceler	3.1818	1.1467
Bu Mesleği Başkalarına Tavsiye Etme	3.6364	0.9423
İşin Fiziki Ortamı	3.7045	0.8234
İşbirliği ve Dayanışma Durumu	3.5682	0.9976
Üretilen Ürünlerin Kalitesi	3.8636	1.1531
Üretimi Gerçekleştirirken Hammadde Zayıyatı	3.6136	1.1657
Yeni Ürün Üretme Konusundaki Güven Duygusu	3.6364	0.9904
Çalışırken Moral Durumu	4.0000	1.1411
Teknikleri Uygulama Zorluğu	3.9773	1.1307

Cevaplayıcıların proje sonrası tutumlarının, genel ortalamalarından istatistiki bakımdan farklı olup olmadığını tespit etmek için Z testi yapılmıştır. Tutumlarının grup ortalamasından (4.2482) farklı olup olmadığı incelenmiş, 0.05 önem düzeyinde, 25 ifadeden 12'sinin istatistiki bakımdan farklı olduğu görülmüştür. Bunlardan 12'si grup ortalamasının üstünde, diğerleri ise kararsız tutum aralığında yer almıştır. Olumsuz tutum gösteren değişken bulunmamaktadır. Proje sonrası grup ortalaması ile proje öncesi grup ortalaması arasında (4.2482-3.3273) ciddi bir yükseliş olduğu görülmektedir. Değişkenlerin yorumundan önce de genel olarak proje sonrası büyük bir iyileşme olduğu görülmektedir.

Sonuçlara göre, cevaplayıcıların proje öncesi yukarıda belirtilen ifadelerle yönelik tutumlarından: takı tasarımı, alet ve makinelerin performansı, işi zamanında yetiştirme durumu, gelir (kâr) durumu, gelecek ile ilgili beklentiler, yeniliklere yaklaşım, işe olan ilgi, mesleğe devam etme konusundaki karar, mesleki başarı hakkındaki düşünceler, mesleği başkalarına tavsiye etme durumu, yeni ürün üretme konusundaki güven ve üretilen ürünlerin kalitesine ifadelerine yönelik olumlu tutum sergiledikleri görülmüştür. Diğer konularda ise tüketicilerin kararsız bir tutum sergiledikleri görülmüştür. Ancak, bu kararsızlık değişkenlerin kendi içlerindeki değerlendirmedir. Ortalamalardan da görüleceği üzere bütün değişkenlere yönelik tutum ortalamaları 4'ün üzerinde çıkmıştır. Bu grupta

olumsuz tutum görülmemiştir. Dolayısıyla, cevaplayıcıların proje sonrası tutumlarının çoğunluğunun olumlu olduğu görülmüştür.

Tablo 4: Cevaplayıcıların proje sonrası tutumları

Değişkenler	Ortalama	St.Sapma
Takı Tasarımı	4,4091	0,5834
Alet ve Makinelerin Performansı	4,2500	0,6514
İş (Sipariş) Alma Durumu	4,1591	0,6078
İşi Zamanında Yetiştirme Durumu	4,3182	0,6742
Gelir (Kâr) Durumu	4,3182	0,6387
Alet ve Makinelerin Modernizasyonu	4,2045	0,6317
Gelecek İle İlgili Beklentiler	4,3182	0,6012
İş İle İlgili Eğitim Düzeyi	4,3409	0,6078
Yeniliklere Yaklaşım	4,3864	0,5793
Yaratıcılık ve Yenilikçilik Yönü	4,2500	0,6147
Halkın Ürünlere Yönelik Tutumu	4,2273	0,6047
Alet ve Ekipmanın Kullanım Kolaylığı	4,2045	0,5937
İşe Olan İlgi	4,2955	0,5532
Çevredeki İnsanların İşe Gösterdiği Saygı	4,0682	0,9250
Gençlerin İşe Gösterdiği İlgi	4,2273	0,6420
Mesleğe Devam Etme Kararı	4,2500	0,5756
Mesleki Başarı Hakkındaki Düşünceler	4,2500	0,5757
Bu Mesleği Başkalarına Tavsiye Etme	4,2500	0,4882
İşin Fiziki Ortamı	4,2273	0,6047
İşbirliği ve Dayanışma Durumu	4,2273	0,4756
Üretilen Ürünlerin Kalitesi	4,2727	0,5852
Üretimi Gerçekleştirirken Hammaddede Zayıflığı	4,0455	0,0332
Yeni Ürün Üretme Konusundaki Güven Duygusu	4,2955	0,6317
Çalışırken Moral Durumu	4,2045	0,5532
Teknikleri Uygulama Zorluğu	4,2045	0,5532

Cevaplayıcıların demografik değişkenleri ve proje öncesi-sonrası tutumları arasında ilişki olup olmadığı belirlenmek üzere, korelasyon analizi yapılmış, ancak herhangi bir ilişki bulunamamıştır.

4. Sonuçlar

Araştırmaya katılanların %95.5'i erkek olup en çok kişinin (%43.2)'si yer aldığı yaş grubu 28-37 yaş grubudur. Bu dağılım, bu meslekle uğraşan hali hazırdaki kişilerin genç erkeklerden oluştuğunu göstermektedir. Eğitim düzeylerine bakıldığında büyük çoğunluğun (%50) lise mezunu olduğu görülmektedir. Cevaplayıcıların %90'ı evli olup, Mesleki tecrübe bakımından en büyük grup %47.7 ile 11-20 yıl grubundadır. Cevaplayıcıların gelir durumlarına bakıldığında en büyük pay %56.8 ile 1000-1500 YTL arasındadır.

Cevaplayıcıların %68.2'sinin işyeri kendilerine aittir. Gelir durumları ve işyeri sahiplikleri de göz önünde bulundurulduğunda, projenin sürdürülebilirliğinin başarılı olacağı görülmektedir.

Araştırmaya katılanların %88.6'sının proje daha önce proje deneyimi bulunmamaktadır ve hiç biri hibe almamıştır. Cevaplayıcıların bu tip projeleri başkalarına tavsiye etme oranının %100 oluşu, projeden ne kadar memnun olduklarını göstermektedir. Projeden elde ettikleri fayda sorusuna hepsinin yüksek cevap vermesi ve proje ortağı Üniversitenin desteğini de yüksek algılamaları, ilk proje ve hibe deneyimleri olması bakımından oldukça önemli ve anlamlı bir sonuçtur diyebiliriz.

Araştırmaya katılanlardan, projenin katkısının bulunduğu alanları proje öncesi ve proje sonrasında göre değerlendirmeleri istenmiştir. Cevaplayıcıların proje öncesi tutumlarının, genel ortalaması 3.3273 bulunmuştur. Proje sonrası genel ortalama ise 4.2482'dir. Proje uygulamaya girdikten sonra, faydalanıcıların tutum ortalamalarındaki açık yükseliş, projenin faydalı ve başarısının yüksek olduğu konusunda yeterli ipuçlarını vermektedir. Yine, proje öncesi tutumlarda, istatistiki bakımdan olumsuz tutumlar olmasına rağmen, proje sonrası tutumlarda olumsuz tutuma rastlanmamıştır. Bütün değişkenlerin tutum ortalamalarının 4'ün üzerinde olması, proje sonrası başarımlar konusunda yine açık sonuç olarak değerlendirilebilir.

Hem proje öncesi hem de proje sonrası tutum değerlendirmeleri ile demografik değişkenler arasındaki ilişkileri tespit etmek üzere yapılan korelasyon analizinde herhangi bir ilişkiye rastlanmamıştır. Bu durum, yaş, cinsiyet, gelir gibi demografik özellikler bakımından hiçbir farklılık olmadan herkesin proje öncesinde olumsuz tutum sergilediği, proje sonrasında da olumlu tutum sergilediklerini göstermektedir.

Bu sonuçlar ışığında, şu önerilerde bulunulabilir; Avrupa Birliği projesinin sağlamış olduğu ekonomik ve diğer faydaları, faydalanıcı grup açısından olumlu algılanmıştır. Proje ekibi etkin çalışmış ve verimlilik oldukça yüksek gerçekleşmiştir. Özellikle üniversite işbirliğinin olması ve projede üniversite elemanlarının görev almasının proje başarımına olumlu katkılar sağladığı düşünülmektedir. Daha sonraki projelerde, Üniversite elemanlarının çalışma grubuna dahil edilmesinin önemli bir başarımlar kriteri olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Kalkınmada öncelikli yörelerde, bu tip projelerin ilk kez alınması ve deneyimin ilk olması, bu yöredeki kişilerin projelere daha olumlu baktığı ve başarımlar için büyük bir çaba gösterdikleri düşünülmektedir. Bu tip projelerin bu yörede daha da yaygınlaştırılmasının uygun olduğu söylenebilir. Çünkü bu projeye olumlu bakan ve sonuçlarından tatmin olmuş bir hedef kitlenin, bir sonraki projede daha bilinçli ve daha iyi motive olmuş bir şekilde çalışacağı düşünülmektedir.

Oltu ilçesi, yer altı zenginlikleri bakımından oldukça iyi bir potansiyele sahiptir. Kaynakların daha da verimli bir şekilde değerlendirilmesi için, finansman ihtiyacı bulunmaktadır. Yöre halkının kaynakları değerlendirme konusundaki bilinçli ve hevesli yaklaşımı sayesinde kendilerine verilecek finansmanı çok iyi değerlendireceklerine inanılmaktadır. İklim koşulları ve alt yapı kısıtlaması nedeniyle sanayi alanında yatırımların yapılmasının zor olması, bu yörede iyi yatırımların ancak mevcut kaynakların değerlendirilmesine yönelik yatırım yapılmasını gerektirmektedir. Yörenin kalkınabilmesi, benzer projeler aracılığıyla sağlanacak destekle mümkün olabilecektir. Yukarıda da

belirtildiği gibi, yöre halkının da proje bilincine ulaşmış olması nedeniyle, projelere hız verilmesi ve halkın teşvik edilmesinin yerinde bir karar olacağı düşünülmektedir.

Kaynaklar

- Atalay, İ. (1982), “Oltu Çayı Havzası’nın Fiziki Coğrafyası ve Amenajmanı”, Ege Üni., Sos. Bil. Fak. Yayın No:11, İzmir.
- Çil, V., (1996), “Oltu Çayı Havzası’nın Kıymetli, Yarı Kıymetli ve Yapı Malzemesi Doğal Taş Potansiyelinin Tespiti Ön Araştırma Raporu”, Atatürk Üni. Oltu Mes.Yük. Okulu Taş ve Metal İşlemciliği Programı Ön Araştırma Raporu, Erzurum.
- Çil, V., (1997), “Oltu Yöresi Yarı Değerli-Değerli Süstaşları”, T.C. Kültür Bakanlığı D-8 Ülkeleri Kültür ve Sanat Şöleni Geleneksel Takı Sempozyumu Araştırma Bildirisi, İstanbul.
- Doğanay, H., (1983), “Erzurum’un Şehirselleşme Sorunları ve Başlıca Planlama Sorunları”; Atatürk Üni. Fen-Ed. Fak. Coğrafya Bölümü Doçentlik Tezi, Erzurum.
- Doğanay, H., (1985), “Erzurum’da Oltutaşı İşlemciliği”; Dokuz Eylül Üni. Güz. San. Fak. Yayın No: 25, İzmir, 1985.
- Hatipoğlu, M., (1991), “Süstaşları”; Dokuz Eylül Üni. İzmir MYO. Taş ve Metal İşlemciliği Programı Ders Notu, İzmir.
- M.T.A., (1991), “Erzurum-Oltu, Baklaya, Karakütük ve Sütkans Sahalarına ait Kömür Jeolojisi Raporu”; MTA Yayınları, Ankara, 1991.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V.A., Berry, L.L. (1985), “A Conceptual Model of Service Quality and Its Implications for Future Research”, Journal of Marketing, vol. 49, 41-50
- Özav, L., (1996), “Oltu’nun Beşeri ve Ekonomik Coğrafyası”; Atatürk Üni. Sos. Bil. Ens. Coğrafya Bilim Dalı Doktora Tezi, Erzurum.
- Zeithaml, Valerie A., Parasuraman, A., Berry, Leonard L. (1990), “Delivering Quality Service: Balancing Customer Perceptions and Expectation, Free Press, USA.